

عنوان مقاله:

اثر بخشی معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا بر افزایش سازگاری زنان مطلقه

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهديه اسدی - کارشناسی ارشد روانشناسی اسلامی- مثبت گرا ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، مازندران، ایران

اصغر نوروزی - گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوادکوه، مازندران، ایران

فضیله روحانی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، تعیین تاثیر معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا بر افزایش سازگاری زنان مطلقه بود. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. به طوری که دو گروه آزمودنی به صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه زنان مطلقه که در سه ماه اول ۱۳۹۹ به مرکز مشاوره پویا واقع در شهر ساری مراجعه نمودند به تعداد ۳۰ نفر با روش نمونه گیری غیرتصادفی و هدفمند انتخاب شدند و زنان مطلقه در گروه آزمایشی برای انجام مداخله درمانی قرار گرفتند. به طوری که، بعد از مشخص شدن آزمودنیها، آنها با استفاده از گمارش تصادفی در یکی از دو گروه آزمایش ۱۵ (نفر) و کنترل ۱۵ (نفر) قرار گرفتند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه سازگاری پس از طلاق (فیشر) ۱۹۷۶ استفاده شده است. سپس معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا طی ۸ جلسه ۶۰ دقیقه ای بر روی گروه آزمایش اعمال و در نهایت از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد. روایی سازه پرسشنامه تایید شد و پایایی به روش الفای کرونباخ و پایایی مرکب محاسبه و از نظر آماری مورد تایید است. داده های به دست آمده از پرسشنامه را پس از استخراج و طبقه بندی از طریق نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ مورد تجزیه تحلیل قرار داده است، جهت تجزیه و تحلیل داده ها در بخش آمار توصیفی از فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش آمار استنباطی از آزمون تحلیل کوواریانس (ANCOVA) استفاده گردید. نتایج پژوهش حاکی بود معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا بر افزایش سازگاری زنان مطلقه اثر بخش است.

کلمات کلیدی:

معنادرمانی مبتنی بر اندیشه های مولانا، سازگاری، طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308569>

